

ΕΤΟΣ Δ'

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ. 179

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

Τιμή ετήσιας συνδρομής προπληρωτέας δια μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20.
 Τὸ Γραφεῖον τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς οδοῦ Σταδίου ἀριθ. 14 ἀπέναντι τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Ἰουλίου 1882.

ΣΚΝΙΠΕΣ

Τὴν πρώτῃν τῆς κ. Τετάρτης συνέβη ἐν Ἀθήναις ἐν τῶν σπουδαιτέρων τοῦ ἔτους γεγονότων, ὅπερ ἀναγράφομεν ὡς πιστοὶ χρονογράφοι. Ἡ Ὄρα ἐδημοσιεύθη ἄνευ κυρίου ἄρθρου. Οἱ συνδρομηταὶ καὶ οἱ ἀναγνώσται ἐξεπλάγησαν ἰδόντες ἀντὶ τοῦ συνήθους ἄρθρου ἀρχομένου ἐκ τοῦ στερεοτύπου «Οἱ ἄνδρες τῆς ἀντιπολιτεύσεως.....» τὴν συνεδρίασιν τῆς Γαλλικῆς Βουλῆς. Οἱ ἀναγνώσται κατεξανέστησαν. Ὄρα χωρὶς ἄρθρον εἶνε Βουλῆ, χωρὶς Δημοκρατικὴν, κηδεῖα χωρὶς Φιλῆμονα, Στεφανίδης χωρὶς μύστακας, Δηλαγιάννης χωρὶς τοὺς πολιτικούς του φίλους, ὁδὸς ἀθηναϊκὴ χωρὶς κόνιν. Ὁ πρωθυπουργὸς φοβούμενος μὴ οἱ θαυμασταὶ του ἀνακτῆσιν τὸ λογικὸν των, διέταξε τὸ ἀρθρολογικὸν ἐργαστήριον νὰ ἀρχίσῃ δραστηρίως ἐκ νέου τὴν κατασκευὴν τῶν ἐν εἰδεί συναπισμάτων ἄρθρων.

Τὸ σπουδαιότατον ζήτημα τῆς ἐβδομάδος ἦτο ἡ διαγωγὴ τῶν Ἑλλήνων ναυτῶν. Ἡ ἀντιπολιτεύσις ἣτις ἔχασε τὴν σήμεραν τῆς διότι παρέλαβεν αὐτὴν νὰ τὴν πλύνῃ ὁ κ. Κουμουδούρος εἰς τὴν Βρωμιολίμνην, ἐτάχθη πρόθυμος ὑπὸ τὴν Σημαίαν τοῦ Λονδίνου διὰ νὰ προσβάλλῃ τὴν κυβερνάσιν δυσημῶν μετ' αὐτῆς τοῦ γενναίου ναύτα τῶν πολεμικῶν ἡμῶν πλοίων. Εὐτυχῶς ἡ κυβερνήσις ἐφρόντισε νὰ διαφύσῃ τὸν ἡμίσημον, τὰ διαδοθέντα. Ἀπέμεινεν ὁμοῦς μία κηλὶς, ὅτι ὁδοὺ Ἑλλήνες εἶνε ναῦται, ἀλλ' ἐκ τῶν φαυλοβίων ἐκείνων οἵτινες ἀπέμειναν εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν ὅπως ἀπομένουσιν οἱ γύπτες καὶ οἱ κύνες μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τῶν πολεμικῶν εἰς τὸ πεδῖον τῆς μάχης ἐτουφεκίσθησαν πλὴν καὶ αὐτὴ ἡ κηλὶς

θα πλυθῇ ὑπὸ τῆς φιλοπατρίας, καὶ θὰ φανῇ δημοσιεύμενον εἰς τινὰ τῶν ἐφημερίδων τηλεγράφημα ἔχον ὡς ἀκολούθως: «Συνελήφθησαν χθὲς λαφυραγωγοῦντες δύο ἄτομα, ἐκληφθέντα ὡς Ἕλληνες. Ἐξετασθέντες καὶ ἀνακριθέντες ἀνεγνωρίσθησαν ὅτι ἦσαν ὁ Κεδίβης καὶ ὁ ναύαρχος Σέυμουρ μεταμφιεσθέντες με ἑλληνικὰ φορέματα. Ἀμφότεροι ἐτουφεκίσθησαν».

Εἰς τὰς ἐφημερίδας προτείνομεν τὰ ἐξῆς: ἀντὶ νὰ διαθέτῃται ὁδοὺ στήλας τοῦ φύλλου των διὰ νὰ δημοσιεύσῃ τὰ ὄνυματα τῶν παρασημοφορουμένων, νὰ διαθέτῃται μόνον ἐν τέταρτον στήλης διὰ νὰ δημοσιεύσῃ τὰ ὄνυματα τῶν μὴ παρασημοφορουμένων. Θὰ εἶνε μεγάλη οἰκονομία χώρου.

Ὅπως ὑπὸ τὴν θερμότητα τοῦ ἡλίου τῆς ἀνοιξῆς φυτρῶνται εἰς τοὺς κήπους τὰ βόδια καὶ τὰ ἰα. οὕτω ὑπὸ τὴν θερμότητα τῆς ἀγάπης τοῦ ὑπουργοῦ Λομβάρδου φυτρῶνται ἐν ἐν Ζακύνθῳ ἡ ματσούκα, προτὶν ἐν χώριον οὐ ἡ ἐσοδεία προμυύεται ἐφέτος ἄφθονος αὐτῆθι καθὼς μαρτυροῦσι τὰ τελευταῖα γεγονότα.

ΑΝΕΜΟΜΑΖΩΜΑΤΑ

Δύο ἐπισήμους ἀποστάσεις θὰ μνημονεύσῃ ἡ ἱστορία συμβάσαι: κατὰ τὸ ἔπος τοῦτο. Τὴν ἀπόδοσιν τῶν Ἀγγλῶν ἐν Αἰγύπτῳ καὶ τὴν ἀπόδοσιν τῶν προμαδοῦν τοῦ Τσόχα ἐν Πειραιεῖ.

Ὁ ναύαρχος Σέυμουρ εἰδοποιεῖ διὰ τοῦ πολιτικοῦ ἡμῶν πράκτορος τοὺς ὁμοεθνεῖς πρόσφυγας νὰ μὴ ἐπιστρέψωσιν εἰς Ἀλεξάνδρειαν, διότι λείπει τὸ νερόν. Ἡ εἰδοποίησις ἀπέυ-

θύνεται βαθύως εις τούς νηφαλίους. Ἐκτός ἐάν μαζί με νερόν λείπη και τὸ ψωμί.

* * *
Ἄκουσα τις ὅτι ὁ Ἄραβης ἔκοψε τὸ νερόν, και δὲν ὑπάρχει τοιοῦτο εις τὴν Ἀλεξάνδρειαν ἐρωτᾷ μετ' ἀπορίας:

— Και τώρα πῶς θὰ καταβρέχουν τὴν πόλιν;

* * *
Εἰς τῶν ὑποψηρίων διὰ τὴν κενωθεῖσαν θέσιν ἐνός τῶν βουλευτῶν τῆς ἐπαρχίας Τρικκάλων καλεῖται Καρχαμάνδεις χαντζῆ Μουχουτούμβεις. Οἱ γραμματεῖς τῆς βουλῆς σκέπτονται μετὰ φρίκης τί θὰ γείνωσιν ἐάν ἐπιτύχη αὐτός ὁ ἄνθρωπος. Οὐδεὶς αὐτῶν ἀναγινώσκων τὸν κατάλογον τῶν βουλευτῶν θὰ εἶνε εἰς θέσιν νὰ προφέρῃ τὸ ὄνομά του, χωρὶς νὰ πάθῃ στρέβλωσιν ὁ λήρυξ του και τὰ χεῖλη του.

ΘΕΑΤΡΙΚΑ

Ἡ Μαρτσουράνα, τὴν ὁποῖαν ἠθέλησαν νὰ φυτεύσουν εἰς τὸ Φάληρον, ἀπεδείχθη τσουκνίδα και ἐκέντησε τόσον τὴν μύτην τῶν θαμῶνων τοῦ θεάτρου, ὥστε δὲν ἠθέλησαν κατ' οὐδένα τρόπον νὰ τὴν ὀσφρανθῶσι πλέον. Ἐδέησε νὰ τὴν κόψουν νὰ τὴν ξηράνουν εἰς τὸν ἥλιον και νὰ τὴν δώσουν ἔπειτα διὰ νὰ πωληθῇ εἰς τὰ φαρμακεία ὡς ὑπνωτικόν.

Ἐπειτα ἔφεραν εἰς τὸ τραπέζι τὴν Γαλάτεια. Ἡ Γαλάτεια, ὅπως τὸ γαλατομπούρεκον, τὸ ὄρυζόγαλον, τὸ ριαοῦρι και ὄλα τὰ γαλακτερά εἰσι πράγματα ὀρεκτικώτατα διὰ τὴν ἐβδομάδα τῆς Τυρινῆς, ἀλλ' ἐν Ἰουλίῳ μεσοῦντι και με θερμοκρασίαν πυριπλεγέθεντος εἶνε λίαν δύσπεπτα διὰ τὸν στόμαχον. Ἄλλως τε συμβαίνουνσι τόσα παράδοξα εἰς αὐτὸ τὸ μικρὸν μελοδραμα. Ἡ Λασσάλ, ἡ ζωηρά, ἡ πεταχτή, ἡ ἀεικίνητος κάμνει τὸ ἀγαλμα, ἐνῶ ὡς ἐκ τοῦ ὄγκου τοῦ σώματός της, ἀν ἦτο ἀνάγκη νὰ χρησιμεύσῃ ὡς κάτι τι ἐντός ἐργαστηρίου γλύπτου, μόλις θὰ ἠδύνατο νὰ χρησιμοποιοῦνθῇ ὡς σμίλη. Τί ἀγαλμα μικροσκοπικόν! ἐξ ἐκείνων ἅτινα κρατοῦσι κατὰ δωδεκάδας ἀνὰ χεῖρας οἱ ἰταλόπικιδες και περιφέρουσιν εἰς τὰς ὁδοὺς πρὸς πώλησιν. Ἀπεναντίας ἡ εὐμελῆς και ἀγχαλματώδης και μελανόφθαλμος Dugazon ὑποκρίνεται τὸν γλύπτην Πυγμαλίωνα. Ἴσως ὅμως ὁ λόγος ἔγκειται εἰς τοῦτο διότι ἡ μικρὰ Λασσάλ περικλείει ἐν ἑαυτῇ πολὺ πῦρ, ὥστε ἠδύνατο πᾶσαν στιγμὴν, κατὰ τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ δράματος νὰ μεταβληθῇ ἀπὸ ἀγάλματος εἰς γυναῖκα πλήρη ζωῆς και σφοίγους, ἐνῶ ἀπεναντίας ἡ ἀνάλογητος κυρία Ἀνδρῆ, ἀν μετεβάλλετο πρὸς στιγμὴν εἰς ἀγαλμα θ' ἀπελιθοῦτο ὅλως διόλου και ἴσως τὸ μόνον πρᾶγμα ὄπερ θὰ ἠδύνατο νὰ τὴν μεταφέρῃ εἰς τὴν ζωὴν ἦθελεν εἶσθαι... ἡ ἐπικίνδυνος μύτη τοῦ διευθυντοῦ τῆς ὀρχήστρας.

Περὶ Γανυμήδους δὲν ὀμιλῶ. Ὅταν ἔχη κανεὶς τὴν ἀτυχίαν νὰ λέγηται Κατλας και νὰ ὑποκρίνηται τὸν τρυφερόν φρύγα οἰνοχόον, τότε ἀνήκει ψυχῇ και σώματι εἰς τὴν σεμνοπρεπῆ δικαιοδοσίαν τοῦ ἀστυνομικοῦ δελτίου. Σημειῶ ὡς ἐν παρόδῳ τὸν ἐξῆς διάλογον ἀκουσθέντα μετὰ τὴν παράστασιν

και γενόμενον μεταξύ ὁμοφίλων ἔχόντων εἰδικθεσεις καλλιτεχνικὰς και... ὑπορωσφιγικὰς.

— Ἄν ἦσο γλύπτης θ' ἀπεφάσιζες ποτὲ γλύψῃς τὴν Γαλάτεια;

— Νὰ τὴν γλύψω; ὄχι, θ' ἀπεφάσιζα νὰ τὴν φάγω.

Εἰς τὰ Ὀλυμπία, ὁ Μωῦσῆς ὅστις ἔσπευσε τόσον καθ' ἑαυτὸν ὡς χεῖρας τῶν Αἰγυπτίων, ὡς ἄλλος Τρικουπῆς, δὲν ἠδύνατο νὰ σώσῃ τὸν ἀλιγάρωδὸν λαόν τοῦ Τσόχα ἀπὸ τῆς ἀπειρίας τῆς Γραβιτῆρας και τῆς Τανοβάτιδος. Δις ἡ τρις μόνον ἐτόλμας νὰ ἐμφανισθῇ ἐπὶ τῆς σκηνῆς και νὰ ἀποφασίσῃ τὰς ἐντολάς τοις ἄλλ' ἐπειδὴ εἶδεν αὐτὰς ἀμέσως ἐπὶ τὰ ὄμματα του καταπατομέναις με ὄλην τὴν ἀγροικὸν ἐπιτήρησιν τοῦ διευθυντοῦ τῆς ἀστυνομίας, ἀπῆλθε θυμωθεὶς και μόλις συγκατετίθη χάρις εἰς τὰς θερμὰς παρακλήσεις τῆς ὑπὲρ τῶν προσφύγων ἐπιτροπῆς νὰ παραμείνῃ μίαν ἐσπέραν ἀκόμη διὰ νὰ δώσῃ παράστασιν εὐεργετικὴν ὑπὲρ τῶν Αἰγυπτίων, οὓς ἐμάστισεν ἄλλοτε με τόσας πληγὰς ὡς ἐπαρχος τις ἢ ὑπομοίραρχος ἑλληνικῆς κυβερνήσεως, και ὅς κατεπόντισεν εἰς εἰς τὴν Ἐρυθρὰν ὄχι ὀμως ἅπαντας διότι ἀπέμεινε δυστυχῶς ἡ γενεὰ αὐτῶν και συντράρσσει εἰς τὸν κόσμον τόσον εἰς τὸ θεάτρον τῆς πολιτικῆς ὅσον και εἰς τὸ θεάτρον τῶν Ὀλυμπίων. Μετὰ τὸν Μωῦσῆν προτεκλήθη εἰς βοήθειαν ἡ φαρμακεύτρια Λουκρητία Βοργία ἧς τὸ μέρος ἀνέλαβε νὰ παραστήσῃ με εὐχαρίστησιν και με ἰκάντητα ἡ ὑψίφωνος κυρία Στεφανίνη, ἧτις ἐφάνη τόσον καλὴ φαρμακεύτρια, ὥστε ὄλον τὸ ἀκροατήριον τὴν ἐσπέραν ἐκείνην ἔπαθεν ἀπὸ κωλικόπονον.

Εἰς τὸν Ἀπόλλωνα μεταξύ τῶσων δημίων, ἐπαιτῶν, προγοδικῶν, ἀναπήρων ἐρχομένων κατευθεῖαν ἀπὸ τέσσαρα σημεῖα τοῦ ὀρίζοντος διὰ νὰ ἐκβάλωσιν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ ἐφάνη και ἐν ἔργον ἑλληνικὸν πρωτότυπον, ἡ χαριστέτη Κακὴ Ὡρα μονόπρακτος κωμῳδία τοῦ κυρίου Δημητρίου Κορομηλά, ὅστις εἶναι ἴσως εἰς τῶν ὀλιγίστων ἑλλήνων ὅστις ἔχει τὸ θάρρος νὰ ὀνειροπολῇ τὴν ἀνάπλασιν τοῦ ἑλληνικοῦ θεάτρου, ἀκόμη και κατ' αὐτὴν τὴν ἐποχὴν τοῦ καύσανο; τῶν κωνῶπων, τῶν δυσεντεριῶν και τῶν παραρτημάτων τοῦ Ἐθρικοῦ Πνεύματος. Ἡ μικρὰ αὐτὴ κωμῳδία παρασταθεῖσα τὸ πρῶτον ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ θεάτρου τῶν Ἀνακτόρων ἤρесе πολὺ ἤρесе ἐπίσης και ἐν Πειραιῶσι ὄπου παρεστάθη ὑπὸ τοῦ θιάσου τοῦ κ. Δ. Ἀλεξιάδου και ἤρесе και ἐχειροκροκροτήθη και ἐν Ἀθήναις. Καὶ δικαίως διότι ἔχει ἐπιτυχὴ ὑπόθεσιν, ζωηρὰν δράσιν, εὐφυῆ διάλογον και εἶνε βῆμα προόδου ἐν τῇ τέχνῃ διὰ τὸν γόνιμον συγγραφέα.

Ὁ Ἀπόλλων κατήντησε διπρόσωπος ὡς ὁ ἀρχαῖος Ἰανὺς. Τὰς ἡμέρας ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος κλαίει, θρηνεῖ, ὀλοφύρεται με τὸν Ἀλεξιάδην, τὰς δὲ ἐπιλοίπους ξεκαρδίζεται γελᾷ με τὸν Νικηφόρον. Ἀντικρὸν δὲ τοῦ αἰωνίου τοῦτου κλαυσίματος, ἐν τῷ μέσῳ τερταρεῖαι θορήβου ράβδων συγκροσμένων και κραυγῶν και ἰαχῶν και βρυχηθῶν και κοροσιμῶν ἢ εὐπλόκαμος Ἀιδῶ, νύμφη με κιτρίνην φενάκην συλλογῶν δεκάρας ὑπὲρ τῶν προσφύγων και πρόσφυγας ὑπὲρ τῆς δεκάρας